

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1728/2020
15.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Дробњаковић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ужицу и ЈП „Србијашуме“ Београд – Шумско газдинство Пријепоље, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6194/18 од 30.10.2018. године, у седници од 15.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6194/18 од 30.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу П 13/2018 од 24.07.2018. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено према туженима његово право својине на кп ..., .. и .. у листу непокретности .. КО ..., што су тужени обавезани да признају и трпе укњижбу тужиоца као власника непокретности код Службе за катастар непокретности у Пријепољу. Ставом другим изреке тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 444.975,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6194/18 од 30.10.2018. године одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, заступник тужене Републике Србије је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу РЗ. 29/19 од 23.01.2020. године не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене Републике Србије као изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04,

111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија тужене Републике Србије није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 01.03.1995. године, са означеном вредношћу предмета спора од 1.100.000,00 динара.

Будући да је тужба у овој парници поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. С обзиром да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Будући да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра у смислу цитиране законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић